

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 2

2023. g. aprīlis, maijs, jūnijs

94.2.

Dziesmu dienas koris Bukskauntijā, 2023. g. 30. aprīlī

Pirmā rindā (no kr.) diriģente Dagnija Bērziņa-Murray, diriģents Ralfs Augstroze, māc. Dr. Uldis Ukstiņš, diriģente Gunta Plostniece, ērgelnieks Dāvids Šmits

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Šī gada otrais Kristīgās Balss numurs (aprīlis, maijs, jūnijs) ietver vairākas svarīgas tēmas. Viss svarīgākā ir Lieldienas, Jēzus Kristus augšāmcelšanas no mirušajiem. Par Lieldienām mēs jau domājām šī gada pirmā Kristīgās Balss numurā ar māc. Dr. Paula Barbina rakstu: “Un mācekļi atkal aizgāja uz savām mājām.” Domājām arī par Pūpolu svētdienu, kad nedēļu pirms Lieldienām, ļaužu sveikts ar Oziannā saucieniem, Jēzus iejāja Jeruzālemē, Pētera Allē apcerē: “Jēzus nāk!”

Arī šajā Kristīgās Balss numurā mēs apceram Lieldienas, manā rakstā: “Viņu acis tapa atvērtas” domājot par Emmausa ceļiniekiem, pie kuriem piestājās augšāmcelušais Kristus. Protams bez Jēzus Kristus augšāmcelšanās, nebūtu kristietība, nebūtu kristīgā draudze. Jēzus Kristus augšāmcelšanās, Viņa Debesbraukšana un Svētā Gara izliešanās pār visu miesu ir kas veidoja draudzi, kura ir pastāvējusi divus tūkstošus gadu, līdz pat mūsu dienai. Slava Dievam, Jēzus Kristus ir augšāmcelies un arī mēs augšāmcelsimies, kad laika noslēgumā Viņš atgriezīsies mūsu pasaulē lai nodibinātu savu mūžīgo miera valstību,

Maija mēnesī, 11. maijā, atzīmējam Mātes dienu. Par to varat lasīt manas dzīves biedres Benitas Ukstiņas rakstā: “Mātes mīlestība” kurā viņa atminas savas mātes sirsnīgās lūgšanas. Nākošā svētdiena, 18. maijs, bija Vasarsvētki. Svētais Gars tika izliets par sapulcējušiem mācekļiem Jeruzālemē, augšistabā un turpinājās tikt izliets par katru ticīgo, līdz pasaules galam, līdz laika beigām. Par Vasarsvētkiem šajā numurā raksta māc. Dr. Pauls Barbins rakstā: “Saņemiet Svēto Garu!” Par 121. Psalmu raksta Pēteris Aļļe.

Jūnija mēnesī mūsu domas saistās ar Aizvesto piemiņas dienu. Mēs atminamies to sājpu ceļu kuru staigāja tūkstotim mūsu tautas dēli un meitas, izsūtīti uz koncentrācijas nometnēm, Sibīrijā, aiz Polāra loka. Par to raksta Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis, rakstā: “Cik ilgi ak Kungs?” Lasām: “Un šobrīd šī neziņa joprojām ir tik liela par Ukrainu, par karu, par mūsu nākotni.”

Vēsture atkārtojās! Mūsu austrumu kaimiņš atkal nežēlīgi noslepkavo un izsuta mātes un bērņus, nevainīgus ļaudis, sājpu un nāves ceļā. Tas prasa mūsu lūgšanas un līdzekļus palīdzēt Ukrainas tautai un nostāties pret ļaudīm kuŗi gan šeit Savienota valstīs, gan Eiropā, apšaubā šādas palīdzības nepieciešamību.

Šajā Kristīgās Balss numurā ir apraksts par ALBA koru apvienības rīkoto Dziesmu dienu, 30. aprīlī, Bukskauntijas draudzes dievnamā. Pricējāmajies ka pēc trīs gadu pārtraukuma sakarā ar “covidu” varējām atkal pulcēties, lai slavētu mūsu Kungu ar dziesmu un mūzikas skaņām. Visu klausītāju un arī dziedātāju sirdis pildīja prieks par šo skaisto dienu.

Šajā Kristīgās Balss numura ir arī aicinājums uz Amerikas latviešu baptistu kongresa dienām no 18.-20. augustam, Bukskauntijas draudzes īpašumā, ar virs tematu: Redzi ar Dieva acīm! Mīlestība uz Dievu – Mīlestība uz katru mūsu līdzcilvēku. Ceram vairākus no šī Kristīgās Balss numura lasītājiem redzēt šajās Kongresa dienās.

Dieva svētītu vasaru vēlam kā redakcija ikvienam no Jums. Lai tas Kungs Jūs vada un sargā!

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, Pēteris Aļļe.

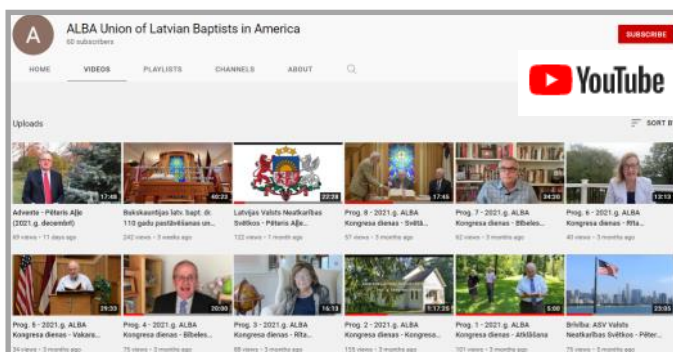
Vāka foto: Bob Kennedy

www.kristigabals.com

e-pasts: info@latvianbaptistsinamerica.org

Timeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

ALBA YouTube KANĀLS

<https://www.youtube.com/@latvianbaptist>

VIŅU ACIS TAPA ATVĒRTAS

Lūkas ev. 24:15-32

Māc. Dr. U. Ukstiņš

I.

Es ticu, ka jūs visi esat piedzīvojuši to pašu, ko es. Kādreiz varam skatīties kādai lietai tieši virsū un tomēr to neredzēt. Tāpat kādreiz notiek ar cilvēkiem. Mēs varam kādam pazīstamam cilvēkam skatīties tieši virsū un viņu nepazīt, redzēt un nepazīt cilvēku, kurš mums ir labi pazīstams. Tas notiek tad, kad tur, kur mēs kādu cilvēku sastopam, mēs nekādā ziņā nesagaidām, ka viņš tur būs. Kādreiz tas tā notika man Latvijā, ejot par ielu nāca pretī labi pazīstams cilvēks, bet es viņu nepazinu, jo nekādā ziņā nesagaidīju, ka viņš būs

Rīgā, būs vispār Latvijā un tādēļ, nesagaidot viņu, neredzēju viņu.

Tā tas bija ar tiem diviem Jēzus sekotājiem, kuri pēc Viņa krustā sišanas un kapā guldīšanas devās atpakaļ uz savām mājām netālu no Jeruzālemes, devās uz Emmausu. Šie ceļinieki protams pārrunāja to, kas beidzamās

dienās bija noticis Jeruzālemē. Tie runāja par to, ka Jēzus Kristus tika apcietināts, notiesāts, krustā sist un kapā guldīts. Skumjas pildīja viņu sirdis, jo visas viņu cerības uz labāku nākotni bija satriektas. Nav rakstīts, bet noteikti asaras plūda no viņu acīm, ritēja pāri viņu vaigiem, domājot par notikušo. Lasām: “Un viņiem runājot un spriežot, pats Jēzus pienāca un gāja kopā ar viņiem.” (Lūkas ev. 24:15) Tad lasām: “Bet to acīm nebija ļauts Viņu redzēt.” (Lūkas ev. 24:16) Šie divi Emmausu ceļinieki labi pazina Jēzu, bija bieži bijuši kopā ar Viņu. Kaut Jēzus Kristus pēc augšām-celšanās bija apskaidrotā miesā - Viņa izskats bija tāds pats kāds bija bijis zemes dzīves laikā. Kāpēc ceļinieki Jēzu nepazina? Gribu sacīt, ka tas bija līdzīgi tam, kāpēc kādreiz mēs nepazīstam sastopot mums labi pazīstamu cilvēku. Tas ir tāpēc kā mēs nekādā ziņā nesagaidām šo cilvēku redzēt, kā es nesagaidīju kādu cilvēku redzēt Latvijā, domādams ka viņš ir savās mājās Amerikā. Emmausa ceļinieki labi zināja ko paši savam acīm bija redzējuši: Jēzu Kristu krusta sistu un kapā guldītu. Kaut Jēzus bija vairākas reizes liecinājis ka Viņš pēc savas nāves trešā dienā augšāmcelsies, šī liecība nebija atradusi vietu viņu domāšanā, viņu apziņā.

Emmausa ceļinieki pat bija no sievietēm, kuŗas bija Jēzus sekotājas un bija gājušas uz kapu svaidīt Viņa miesas, dzirdējuši ka Jēzus ir dzīvs. Tā lasījām viņus sakām: “Mūs pārsteidza arī dažas sievietes, no

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – māc. Dr. U. Ukstiņš	2
Viņu acis tapa atvērta—māc. Dr. U. Ukstiņš	3
Mātes mīlestība— Benita Kronberga Ukstiņa	7
Saņemiet Svēto Garu! - Vasarsvētki — māc. Dr. Pauls Barbins	8
Pārdomas par 121. Psalmu—Pēteris Aļļe	9
Cik ilgi Kungs—Pārdomas aizvesto piemiņas dienā — māc. Edgars Mažis	11
LBDS Kongress 2023—Enoks Biķis	14
Dziesmu diena - Benita Ukstiņa	20
Praising God with glad hearts—māc. Dr. U. Ukstiņš	23
2023. g. Kongresa Dienas —māc. Dr. U. Ukstiņš	25
Garais ALFA ceļojums—Ģirts Stūrmanis	26
Kristīgā Balss pirms 40 gadiem—Gatis Ķeris	27

mūsu vidus, kas rīta agrumā bija aizgājušas pie kapa un neatrada viņa miesās. Viņas pārnāca un stāstīja mums ka redzējušas eņģeļu parādību - un tie sacīja, ka Viņš ir dzīvs. Tad daži no mums aizgāja pie kapa un atrada visu kā sievas bija stāstījušas, bet Viņu pašu neatrada. (Lūkas ev. 24:22-24) Šie Emmausa ceļinieki bija dzirdējuši vairākas liecības par to ka Jēzus Kristus ir augšāmcēlies, bet ticība nebija uzaususi viņu sirdis. Viņi it ka sacīja to pašu, kā tā apzīmētais 'neticīgais' Toms: "Ja es nelieku pirkstu Viņa rokās un nelieku roku Viņa sānos, es neticēšu." (Jāņa ev. 20:25) Viņi it kā sacīja: "Tikai redzēt ir ticēt!" Bet kad viņi redz augšāmcēlušos Kristu sev blakus staigājam, viņi tomēr tūlīt nekļuva ticīgi. Vēl joprojām viņu acis tiek neticībā turētas.

Kas ir tas, kas atdarīja šo Emmausa ceļinieku acis, ka viņi pazīst Jēzu un kļūst no neticīgiem skeptiķiem par ticīgiem sekotājiem? Kas ir tas, kas atver mūsu ticības acis redzēt augšāmcēlušos, dzīvo Kristu?

Mēs nespējam redzēt Jēzu Viņa apskaidrotā miesā, kā Viņa sekotāji Viņu redzēja 40 dienas pēc augšāmcēlšanās līdz debesbraukšanai. Mēs varam redzēt Jēzu savām gara acīm, redzēt ticībā savu dzīvo, augšāmcēlušo Kungu. Ar ticības acīm mēs šodien redzam Jēzu Kristu; tas ir, ko māca apceramā Rakstu vietā.

II.

Kad dzīvais, augšāmcēlušais Kristus sāka staigāt līdz ar Emmausa ceļiniekiem, Viņš nesacīja: "Es esmu Jēzus Kristus!" Nē, Viņš sāka savu sarunu ar ceļiniekiem ar jautājumu: "Par ko jūs ceļā iedami spriežat savā starpā?" Šis jautājums ceļiniekus pārsteidza. Par ko citu tie būtu runājuši kā par t kas Jeruzālemē pirms dažām dienām notika ar Jēzu Kristu. Par ko citu viņi runātu kā par Kristu, par Mesiju, kurš iejāja Jeruzālemē sveikts no ļaužu pūļa ar Oziannā! saucieniem. Tauta gaidīja ka Viņš nokratīs nīsto Romas virskundzību. Bet notiek taisni pretējais! Uz tautas reliģiskās vadības sūdībām Jēzus tiek apcietināts, spīdzināts, notiesāts uz nāvi, krustā sists un kapā guldīts. Emmausa ceļinieki raksturo Jēzu kā tādu kurš bija pravietis, varens vārdos un darbos, Dieva un visas tautas priekšā. Šis

Dieva sūtītais pravietis tika notiesāts uz nāvi. (Lūkas ev. 24:19-20) Viņi bija likuši uz Jēzu visas savas cerības labākai nākotnei sev un Jūdu tautai. Tagad visas viņu cerības ir sadragātas. Tie saka: "Mēs cerējām ka Viņš ir tas, kas izglābs mūs un tautu." (Lūkas ev. 24:21) Tagad visas viņu cerības ir tukšas un satriektas. Tagad rītdien ir bezcerīga, nenožīmīga un tumša.

Dzirdot Emmausa ceļinieku stāstu, Jēzus atkal nesaka viņiem: "Es esmu augšāmcēlies! Es esmu dzīvs!" Nē, viņš vērs šo ceļinieku skatus uz Dievu un Viņa vārdu - uz Toru. Jēzus vērs viņu skatus uz to ko Vecā derība saka par Kristus - tas ir par Mesijas nākšanu. Jēzus saka: "Ak jūs neprātīgie un sirdī kūtrie ticēt visu ko runājuši pravieši. Vai Kristum (tas ir Mesijam) nebija ciest un tā ieiet sava godība?" (Lūkas ev. 24:25) Tad mēs lasām: "Un iesākdams no Mozus un praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus par Viņu." (Lūkas ev. 24:2) Tā bija izsmeljoša Bībeles studija. Jēzus, savā Bībeles apcerē no praviešiem, noteikti veltīja daudz laika pravietim Jesajam un sevišķi viņa ceturta Cietēja kalpa dziesmai. Vecā Derībā nav skaidrāka liecība par Jēzus Kristus dzīvi, nāvi un augšāmcēlšanos kā četrās Cietējā kalpa dziesmās, sevišķi Ceturtā kalpa dziesmā. Pravietis Jesaja, Dieva Gara inspirācija, raksta par Kalpu: "Nicināts un laužu atstumts - Viņš bija vīrs kam brūces, kas pazīst sāpes. Viņš tika caurdurts mūsu pārkāpumu dēļ, sists mūsu vainas

Foto: Hans from [Pixabay](https://www.pixabay.com/)

dēļ." (Jesajas gr. 53:3) Nav skaidrāka norādījuma uz krustu, kā šie vārdi: "Satriekts un sists, Viņš pat neatvēra muti - kā Jērs uz kaušanu vests." (Jesajas gr. 53:7)

Arī liecība, ka Jēzus Kristus mirst starp diviem ļaundariem, sastopama Ceturtā Cietēja kalpa dziesmā. Lasām: “Kapu viņam ierādīja pie bezdievīm un viņa dusas vietu pie ļaundariem.” (Jesajas gr. 53:9) Pravieša Jesajas vārdos mēs pat atrodam norādījumu uz Jāzepu no Arimātijas, kurš atvēlēja Jēzum savu kapa vietu. Ceturtā Cietēja kalpa dziesmā ir arī norādījums uz Kristus augšāmcelšanos: “Bet tas Kungs bija lēmis viņu satriekt ar ciešanām. Kad Viņš nodos savu dvēseli par salīdzinājuma upuri, viņš redzēs izaugam jaunu dzimumu un dzīvos ilgi, un tā Kunga gribas piepildīšanos svētīgi sekmēsies ar viņa rokas darba palīdzību.” (Jesajas gr. 53:10) Krustā sistais Mesija, Jūdiem, Jēzus dienās bija nesaprotams un nepieņemams, bet pravieša Jesajas vārdi rāda, ka viņu pašu Tūra – Cietējā Kalpa dziesmas, par to liecina. Mesijas uzvara nav ar zobenu, bet, ceļoties no kapa, no nāves. Uzvaras sauciens ir: “Kristus ir augšāmcelies!”

Klausoties Jēzus Kristus mācībās no praviešiem, Emmausa ceļiniekiem lēnām sāk uzaust ticības liesma viņu sirdīs. Šeit bija vārdi, kuŗus viņi pazina, bet kuŗu īsto nozīmi tie vēl neapzinājās. Tie nesaprata ka Jūdu tautas Mesijam, krusts un kaps ir daļa no Dieva plāna cilvēces glābšanai. Krusts un kaps ved pie augšāmcelšanas. Varbūt tas, ko tie bija no Jēzus dzirdējuši Viņa dzīves laikā tagad atkal sāka lēnām atplaukt viņu sirdīs. Tāpat tas ir ar mums! Dieva vārds mūs uzrunā un apstiprina mūsu ticību. Līdzībā par bagāto vīru un nabaga Laceru, bagātais vīrs lūdž Ābrahāma tēvu, lai viņš sūta Lācaru pie viņa brāļiem, lai viņš brīdina viņus kas notiks ja tie nemainīs savu dzīves veidu. Ābrahāms atbild: “Viņiem ir Mozus un pravieši, lai viņiem tie klausu.” (Lūkas ev. 16:30) Bagātais vīrs iebilst: “Ja vien kāds no miroņiem dotos pie viņiem, tie atgriezīsies no grēka.” Bet Ābrahāms viņam atbild: “Ja viņi neklausu Mozum un praviešiem viņi neticēs arī ja kāds no miroņiem augšāmceltos.” (Lūkas ev. 16:30)

Kristus tiks uzcelts no mirušiem! Uz šo patiesību norāda Dieva vārds, Vecā derība: Mozus un pravieši. Šo patiesību Jēzus izskaidro Emmausa ceļiniekiem. Mums šodien vēl vairāk ir šis Dieva vārds. Mums ir

netīkami Vecā derība, bet arī visa Jaunā Derība, kuŗas centrālā liecība ir, ka Jēzus Kristus ir augšāmcelies. Bez Jēzus Kristus augšāmcelšanās nebūtu Viņa draudzes. Tā pastāv šodien, 2000 gadus pēc Kristus krustā sišanas un augšāmcelšanās. Kristus vārds tiek šodien slavēts visos pasaules kontinentos. Kristus ir augšāmcelies, uzbraucis debesīs un sūtījis mums Svēto Garu, pildot savus ļaudis ar spēku no augšienes, veidojot savu draudzi, kuŗa ir Viņa miesa. Caur Svēto Garu Jēzus Kristus ir nācis mājot katrā kristietī, nācis mājot manī un tevī, un izsūtu mūs pasaulē apliecināt Viņu.

Emmausa ceļiniekiem protams nebija Jaunās Derības, bet dzīvais, augšāmcelušais Kristus bija viņu acu priekšā, tiem izskaidrodams Dieva mūžīgo vārdu. Pienācis ir laiks, lai tie atver savas garīgās acis un redz savu dzīvo Kungu.

III.

Mēs esam nonākuši pie mūsu Rakstu vietas kulminācijas. Ceļinieki bija nonākuši ciematā vārdā Emmausa, kurp viņi devas. Jēzus izliekas, ka dosies tālāk, bet ceļinieki apzinādamies ka šis svešinieks, Kuŗš viņiem ceļā piestājies, Rakstus izskaidrodams, ir patiesi Dieva sūtīts. Tādēļ viņi gauži lūdžas: “Paliec pie mums jo tuvojas vakars un diena jau pagalam.” (Lūkas ev. 24:29) Jēzus paklausu viņu lūgumu un ieiet ar viņiem namā.

Nav tas teikts, bet, ieejot namā, noteikti tiek mazgātas ceļinieku puteļainās kājas, kā tas vienmēr tajā laikā notika. Tad viņi sēdās pie galda, lai baudītu vakara maltīti. Lasām: “Kad Viņš apsēdās ar viņiem pie galda Viņš ņēma maizi, to svētīja, un pārlauzis deva tiem. Tad viņu acis atvērās un tie viņu pazina ...” (Lūkas ev. 24:30, 31) Šī nebija pirmā reize, kad šie mācekļi redzēja Jēzu maizi pārlauzām un to svētījām. Šī pazīstamā rīcība atvēra viņu ticības acis. Tie pazina Jēzu, pazina savu Kungu, maizi laužot. Līdzīgi tas bija arī ar Mariju Magdalenu. Pie tukšā kapa stāvēdama Marija nepazina Jēzu, kuŗš stāvēja viņas priekšā. Viņa domāja ka tas ir dārznieks, Marijas ticības acis atvērās Jēzu pazīt, kad viņa dzird, kā bija daudzkārt dzirdējusi, Jēzu viņas vārdā saucam: “Marija!”

Pirms savas krusta nāves, Jēzus augšistabā lauza maizi. Viņš pateicās, pārlauza to un liecināja ka šeit ir Viņa miesa. Tad Jēzus ņēma biķeri un sniedz mācekļiem, sacīdams, ka šeit ir Viņa jaunās derības asinis. Notikums pie vakariņa galda savienojās Emmausa ceļinieku sapratnē ar Pashas svētku atzīmēšanu Jeruzālemē, augšistabā. Tā lasām par šiem ceļiniekiem: “Viņu acis atvērās un tie viņu pazina, bet viņš kļuva neredzams.” (Lūkas ev. 24:31) Jēzum vairs nepieder tā paša miesa kura tam bija zemes dzīves laikā, kad Viņš bija pilnīgi līdzīgs mums. Tagad, pēc augšāmcēšanās, Viņam ir jauna, apskaidrotā miesa. Šī apskaidrotā miesa, un tāda būs arī mūsu miesa, kad mēs celsimies no kapa. Apustulis Pāvils to apliecina Pirmā korintiešu vēstulē 15. nodaļā, rakstot ka: “Sēta top dabīgā miesa, bet augšāmcēļas garīgā miesa. Sēts top iznīcībai, bet

Foto: Conger Design from [Pixabay](https://www.pixabay.com/)
 augšāmcēļas neiznīcībā.” (Apustuļa Pāvila 1. vēstule korintiešiem 15:44a, 15:42a)

Jēzus Kristus pēkšņi pazuda no ceļinieku acu skata, bet viņu sirdis pildīja ticība Kristus augšāmcēļšanai. Tā viņi saka: “Vai mūsu sirdis nedega kad Viņš ar mums runāja, Rakstus izskaidrodams?” (Lūkas ev. 24:32) Tie ar skumjām, ar sāpju asarām, bezcerībā, ceļoja no Jeruzālemes uz Emmausu. Tad tie sastapa dzīvo Kristu! Emmausā, pie vakariņa galda, viņu acis atvērās redzēt savu augšāmcēļušo Kungu. Tādēļ viņi tajā pašā stundā griezās atpakaļ uz Jeruzālemi, lai stāstītu pārējiem mācekļiem ko bija piedzīvojuši. Tie atrod tos vienpadsmit un citus kopā ar tiem, kuŗi sacīja: “Kungs patiesi ir augšāmcēļies un parādījies Sīmanim.” Tad Emmausa ceļinieki izstāstīja to, kas

notika ceļā un ka tie Jēzu pazina kad Viņš maizi lauza.

Tāpat tas ir ar mums, kad mēs sastopam dzīvo, augšāmcēļušo Kristu. Tad arī mūsu garīgās acis atvērās un mēs redzējam savu Kungu mūsu acu priekšā. Mūsu ticības acis atvērās tad kad mēs saprotam ka Jaunās Derības liecība par Kristu, viņa krusta nāvi un augšāmcēļšanos, ir pilnīga patiesība. Mūsu ticības acis atveras kad mēs nešaubīgi ziņām ka Kristus mira manu grēku dēļ. Ticot šai patiesībai mums tiek dota mūžīgā dzīvošana. Ticot šai patiesībai, mēs līdz ar mācekli Tomu izsaucamies: “Mans Kungs un mans Dievs!” No tā brīža Jēzus Kristus ir vienmēr ar mums. Mēs redzam Viņu pie Svētā vakarēdiena galda mums maizi laužot. Mēs saskatām Viņu katrā līdzilvēkā, kurš ir izsalcis un izslāpis, kuram vajadzīgā mūsu palīdzība. Mēs dzirdam Viņa balsi lasot Svētos rakstus. Kad ticībā redzam dzīvo Kristu mūsu acu priekšā, tad skumjas pārvēršas priekā, tad bezcerība kļīst un cerība iezīmē mūsu skatu nākotnē.

Atskan mūsu lūgums, tāpat kā lūdza Emmausa ceļinieki: “Paliec pie mums...” Šis lūgums ir izteikts skaistos dziesmas vārdos: Paliec pie mums, jo vakars tuvojas, Kungs paliec še, drīz tumsa zemi klās Mums prieku dot var tava klātiene un tādēļ lūdzam mēs, Kungs, paliec še... Ja esi tu mums par vadoni, Nakts vai diena tad mēs laimīgi. (Pēc H. F. Lites, V. Menģelsons: W. H. Monk 1823-1899) Dzīvais, augšāmcēļušais Kristus ir šajās dienās pie mums pēc sava apsolījuma būt tur kur divi vai trīs pulcējušies Viņa vārdā. Atvērsim mūsu gara acis un skatīsim mūsu dzīvo Kungu!

Foto: Giani from [Pixabay](https://www.pixabay.com/)

MĀTES MĪLESTĪBA

Benita Kronberga Ukstiņa

Bez šaubām, nepaiet diena, kurā cilvēks kaut ko jaunu neiemācās. Varētu sacīt, ja dzīves apstākļi cilvēka pirmajos bērnības gados ir pozitīvi, tad noteikti bērns ir piedzimis ģimenē, kurā sastāv no tēva, mātes un varbūt arī no brāļiem un māsām. Sabiedrība to uzskatītu kā tipisku ģimeni. Pirmos 45 gadus, kad atrados skolas klases priekšā, es mācīju bērnus un jauniešus, kuri uzauga šādās tipiskās ģimenēs. Bet beidzamos gados vienmēr vairāk mācīju skolniekus, kuri nāca no ģimenēm, kurās bija, vai nu tikai māte, vai tēvs, vai pat divas mātes, vai divi tēvi. Ģimenes sastāvs ir mainījies. Ir mainījies arī uzskats par Mātes dienu, tomēr nav mainījusies bērna mīlestība uz to individu, kurš viņu mīl un par viņu gādā.

Saprotams, bērns vēl mātes klēpī, pirmkārt tiek pazīts no sava Radītāja, kurš mūs pazina kā vēl bezmiesas dīgļi. Pirmkārt, bērnu mātes klēpī pazīst Dievs, tad māte, un saprotams, tad arī pats bērns apzinās, ka viņam ir dota dzīvība. Bērns mātes klēpī atīstās un pieaug. Nepaiet ilgs laiks, kad mātes grūtniecības stāvoklis atklāj bērna nākšanu arī citiem.

Kaut lēnām, ļaužu loks, kas sāk pazīt bērnu, top aizvien lielāks, tikai Dievs un māte pilnīgi pazīst šo jauno dzīvību. Viņiem ir pirmās saites ar jauno atvasi. Šīs ciešās saites, vienā vai otrā veidā, pavada bērnu visā viņa dzīvē. Kaut gan tām ir daudzas variācijas, šīs saites var būt stipras vai vājas. Katram šī raksta lasītājam tās būs citādākas. Kad es piedzimu Liepājas pilsētas slimnīcā, tad Liepāja tika apdraudēta no kaimiņu valstu naidīgiem kaŗa spēkiem. Mana māte, Austra Kronberga, mani uz rokām nesa mājās no slimnīcas. Nepagāja ilgs laiks no manas piedzimšanas, kad visa mūsu ģimene ar kuģi atstāja Liepājas ostu, atstāja savu dzimto zemi, lai dotos bēgļu gaitās uz Vāciju.

Mani pirmie dzīvības gadi pagāja kaŗa laika apstākļos Vācijā. Maniem vecākiem, mātei un tēvam, tie protams nebija tie vieglākie gadi, kā tas bija visiem kaŗa laika bēgļiem. Tomēr manai māsaī un man tie nesa priecīgas atmiņas jo māte, un arī

tēvs, rūpējās lai ģimenei nekas netrūktu. Vecāki rūpējās par dzīves vajadzībām un īpaši māte, par savu meitu ikdienas emocijām. Cik labi man ir šodien zināt, ka manas mātes lūgšanas mani ir pavadījušas visu manu mūžu, pat līdz viņas beidzamai dzīves elpai. Manas mātes dziļā ticība mani pavadīja un stiprināja ik dienas, kad dzīvojām kopīgi un arī tad, kad apprecējoties atstāju mātes un tēva mājas. Katru reizi, kad bija jāšķīŗas, šķīŗoties mēs teicām: “Atkal tiksimies, vai šeit, vai debesu augstumos.”

Šodien, kad pienākusi atkal Mātes diena, atminos, ko manā dzīvē man nozīmēja un nozīmē vēl arvien šodien tas cilvēks, mana māmuliņa, kuras mīlestība sasildīja ar mīļiem vārdiem manu ievainoto sirdi, iepriecināja mani skumju brīdī un

Foto: Savine van Erp from [Pixabay](#)

vienmēr pacēla mani lūgšanās Visuvarēnā Dieva priekšā. Mātes mīlestība pavada katra sava bērna dzīvi, tā pavadīja manu dzīvi visās manas dzīves dienās, līdz tas Kungs manu māmiņu aicināja Savās mūžīgās mājās.

Gadi ir nākuši un gājuši. Piedzimu Latvijā, dzīvoju Vācijā un beidzot ar ģimeni ceļš veda šeit uz Ameriku. Visus šos gadus ciešās saites ar manu māmiņu pieauga un tapa aizvien stingrākas. Mana māmiņa tagad jau daudzus gadus atrodas pie sava dzīves Vadoņa. Kā sacīju, katru reizi, kad mums iznāca šķirties, beidzami vārdi vienmēr bija: Vai nu šeit – vai augšā – mēs atkal tiksimies!

Benita Kronberga Ukstiņa

SAŅEMIET SVĒTO GARU

Pārdomas Vasarsvētkos

Māc. Dr. Pauls Barbins

"Viņš uzpūta dvašu un tiem sacīja: 'Saņemiet Svēto Garu!'" (Jāņa Ev. 20:22)

Reizēm var izrādīties tā, ka saņemt dāvanu nav nemaz tik vienkāršs un bezjūtīgs notikums. Dāvanu došana un saņemšana ir cerību pilnas, sagaidot ar tām neizteiktus pienākumus. Dāvanas tiek dāvātas, lai apsveiktu otru kādā īpašā dzīves notikumā (skolas absolvēšanā, jaunas mājas iegādē), kā arī atzīmējot kādu īpašu dienu (dzimšanas dienu vai laulības jubileju), vai pat vienkārši atgādinot, ka otrs ir mīlēts un cienīts.

Neatkarīgi no tā, kāpēc dāvanas tiek dāvātas, parasti saņēmējs ir tas, kurš nosaka dāvanas nozīmi un to, kā tā tiks pieņemta, lietota un vērtēta. Izliekas, ka dāvanas devējam – tam, kurš izdomāja, izmeklēja, iegādājās un uzdāvināja - ir mazāka teikšana par to, kā saņēmējs uzskatīs dāvāto mantu.

Padomāsim par Kristus mācekļiem tanī senajā Vasarsvētku dienā. Tajās iepriekšējās vairāk nekā 50 dienās viņi bija piedzīvojuši: Jēzus krustā sišanu, Kristus augšāmcelšanos un ziņu par tukšo kapu, pavadot laiku aiz slēgtām durvīm, sastopoties ar Kristu savās ikdienas gaitās, un pieredzot Jēzus pacelšanu debesīs. Pēc visa tā mācekļi atkal bija sapulcējušies augšistabā.

Šoreiz apstākļi atkal bija ļoti līdzīgi kā toreiz, - pirms piecdesmit dienām. Jēzus tagad tika pacelts debesīs, un tiem kopīgi bija jāizdomā, kas viņiem būtu jā dara, lai izpildītu uzdoto uzdevumu: liecināt par visu to, ko viņi bija piedzīvojuši kopā ar augšāmcelušos Kristu. Noteikti viņiem bija daudz jautājumu par to, ko darīt, kā arī neziņa un šaubas par nākotni. Pieņemsim, ka mācekļiem bija visādas jūtas, gan bailes, gan šaubas, izmisums, un neizpratne.

Tur, mācekļu vidū, ar visu to neziņu un jūtām, Dieva Gars pie tiem nolaižas.

Foto: ALBA YouTube kanāls

"Kad pienāca Vasarsvētku diena, visi bija sanākuši kopā. Pēkšņi no debesīm nāca šņākoņa, tāda kā stīpra vēja brāzma, un piepildīja visu namu, kur viņi sēdēja, Un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem. Un visus piepildīja Svētais Gars, un tie sāka runāt svešās mēlēs, kā Gars viņiem deva izrunāt" (Ap. Darbi 2:1-4).

Mēs kā Kristus draudze svinam šo notikumu, ka Dieva Gars nolaidās mācekļu vidū un deva ikkatram

Foto: Paul Bulai on Unsplash

spēju runāt svešās mēlēs. Bet, reizēm domāju par to, kā mācekļi saņēma šo Dieva Gara dāvāto

dāvanu? Ja mēs būtu bijuši tanī vietā, zinādami tikai to, kas līdz šim bija noticis, vai tad mēs būtu saņēmuši Gara dāvanu runāt svešās mēlēs?

Domāju ka tanī momentā mācekļi cerēja, pat sagaidīja, kādu citu dāvanu no Svētā Gara. Tie domāja par tādām dāvanām kas tūlīt dos viņiem varu un godu; dāvanas, kas viņus stiprināts vai iedrošinās; dāvanas kas dos intelektu, saprašanu vai pat gudrību. Mācekļi sagaidīja tādu dāvanu no Dieva, kas tūlīt dos iespēju izmainīt viņu apstākļus, lai veidotu tādu apkārtni, kurā viņi vairs nebaidītos, un saņemtu pasaules godināšanu un respektu.

Izliekas, ka Dieva Gara dāvana tanī Vasarsvētku dienā izsauca mācekļos vēl vairāk neskaidrības un nedrošību. Grāmatas autors pat piezīmē, ka "Visi bija izbijušies un neziņā un cits citam jautāja: 'Ko tas nozīmē?'" (Ap. Darbi 2:12).

levērosim, ka šī dāvana deva iespēju mācekļiem iziet no tās augšistabas, kur viņi bija sapulcējušies, un sastapties ar citiem, liecinot evaņģēlija vēsti tā, ka visi to dzird un saprot paši savā valodā.

Un vai tā reizēm nav ar Dieva dotām dāvanām? Tās nesagaidītās, pat necerētās dāvanas, ko Dieva Gars mums dāvā, veido daudz ko vairāk, nekā mēs paši varētu paveikt vai sagaidīt. Dieva Gars dāvanas palīdz izdzēst mūsu pašveidotos līmeņus un robežas un dod Kristus sekotājiem spēju sasniegt daudz no tā, uz ko mēs paši bijām cerējuši. Dieva Gara dāvanas dod jaunas domas, cerības, un izdevības un dod drosmi iziet no tas augšistabas, kur atradāmies, lai dotos plašajā pasaulē ar Kristus evaņģēlija vēsti.

Lai šis Vasarsvētku laiks būtu pilns ar jaunām iespējām un jauniem piedzīvojumiem ikkatram Kristus sekotājam, viss pamatots uz tā, ko Dieva Gars mums izvēlas dāvāt.

ES PACEĻU SAVAS ACIS UZ KALNIEM

Pārdomas par 121. Psalmu

Pēteris Aļle

„Svētceļnieku dziesma. Es paceļ, u savas acis uz kalniem: no kurienes gan man nāks palīdzība? Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radījis debesis un zemi. Viņš neļaus tavai kājai slīdēt; kas tevi sargā, tas nesauž! Redzi, Israēla sargs nesauž un neguļ. Tas Kungs ir tavs sargs, Tas Kungs ir tava paēna tev pa tavu labo roku, ka dienā saule tevi nespiež, nedz mēness naktī. Tas Kungs lai tevi pasargā no visa ļauna, Viņš lai pasargā tavu dvēseli. Tas Kungs lai pasargā tavu izešanu un ieiešanu no šā laika mūžīgi.” — 121. Psalms

121. Psalms sākas ar ievada vārdiem, kas apzīmē šo kā svētceļnieku dziesmu. Svētceļnieki bija tie, kas ceļoja uz Jeruzālemi. Jeruzāleme ir novietota kalnā, tāpat, lai sasniegtu mērķi, bija ceļš, kas gāja arvien augstāk un augstāk. Kāpt kalnā nav viegli.

Lasot šo Psalmu, mēs varam katrs pārdomāt, kā šie vārdi attiecas uz mums. Ikkatram kristīgam cilvēkam dzīves gaitas ir dažādas un atšķirīgas. Dieva vārds mums apliecina, ka dzīves gaitās Kristus

sekotājiem būs grūtības un pārbaudījumi. Mēs zinām, ka ticīgam cilvēkam paliekošā mājvieta ir Debesu Valstībā. Šo patiesību mums atgādina Pāvila 2. vēstules korintiešiem 5. nodaļas 1. pants “Mēs zinām: kad mūsu laicīgais telts mājoklis būs nojaukts, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis, kas nav rokām taisīts, bet mūžīgs debesis.”

Mūžīgā mājvieta ikkatram Kristus sekotājam ir zināma, bet ceļš ne vienmēr ir viegls. Psalmā vārdi mūs iedrošina un atgādina mūžīgas patiesības, kuŗas mūs stiprina dzīves ceļā. Psalmista vārdi arī mums atgādina patiesības, kas ir atkārtotas un vēl vairāk apgaismotas Jaunā Derībā.

Mūsu palīdzība nāk no Dieva. Debess un zemes Radītājs ir gatavs mums palīdzēt. Dievs sūtīja savu Dēlu, Jēzu Kristu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību. Visvarenais vispēcīgais, mūžīgais Dievs ir gatavs mums palīdzēt!

āņa ev. vārdi 14. nodaļā 16. un 17. pantos arī

Foto: Jamie Hagan on Unsplash

pasvītro domu, ka mēs neesam vieni mūsu grūtībās vai nastu nešanā: “Un Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi, Patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, tāpēc ka viņa To neredz un To nepazīst; bet jūs To pazīstat, jo Viņš pastāvīgi ir pie jums un mājō jūsos.”

Viņš mūs sargā. Labs sargs nesnauž, jo tanī brīdī, kad viņš snauž, ienaidnieks var izdarīt lielu postu. Dievs nesnauž, Viņš mūs sargā. Viņa sargāšana mums ir ļoti vajadzīga, fiziskā un garīgā nozīmē. Esmu pārliecināts, ka daudziem lasītājiem ir piedzīvojumi, kas apliecina par Dieva sargāšanu no nelaimēm vai pat no nāves.

Dievs arī sargā mūs no garīgām briesmām. Pāvila vēstule efeziešiem 5:11-13 mums apliecina: “Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām. Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā. Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt.”

Mūsdienu sabiedrība daudzos veidos cenšas

ietekmēt un arī bieži vien ar lielu pārliecību apliecina to, kas ļauns, kā labu un to, kas labs, kā ļaunu. Dieva griba ir mūs pasargāt un Viņa vārda patiesība ir svarīga daļa no šīs sargāšanas.

Dievs ir tuvu. Psalmists 5. pantā raksta “Tas Kungs ir Tava paēna”. Paēna apliecina, ka Dievs ir tik tuvu, ka Viņa ēna ir tā, kas sargā mūs no dienas svelmes, no saules karstuma. Ir reizes, kad mums liekas, ka Dievs ir attālinājies, bet šīs domas nav saskaņā ar Viņa vārda patiesību. Viņš ir Tuvu – vienmēr. Kad Jēzus atstāja šo pasauli, Viņa vārdi Mateja evaņģelijā 28:20 “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Ir brīnišķīgi, kā Jēzus vārdi apstiprina un padara vēl nozīmīgākus Psalmista vārdus. Pats Dieva Dēls ir ar mums, ik dienas līdz pasaules galam.

Dievs sargā mūs no ļauna. Lūgšanā kuŗu Jēzus mācīja – Mateja ev. 6:13 “atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.” Dievs ir Valdnieks pār visu. Dievs sūtīja savu Dēlu Jēzu Kristu, – un Viņam pieder uzvara – uzvara pār nāvi, grēku, ļaunumu. Tie kas ticam Jēzum Kristum, mēs arī esam līdzdalībnieki šinī uzvarā.

Mūsu Kungs un Dievs gādā par mūsu iziešanu no šīs zemes dzīves mūžīgā dzīvībā. Mēs ne tik vien nezinām, kad mūsu gaitas šai zemē beigsies, bet mēs zinām, ka tiem, kas tic Jēzum Kristum, būs mūžīgi būt ar Viņu.

Šinīs pārdomās redzam, cik spilgti Psalmista vārdi ir saskaņā ar visu to, ko mūsu Pestītājs ir mācījis. Viņa patiesība un Viņa vārds pastāv mūžīgi. Lai Viņa klātbūtne un Viņa solījumi mūs stiprina un iepriecina mūsu ikkatrā dzīves ceļojuma gaitā!

Foto: Polina Rytova on Unsplash

„CIK ILGI KUNGS?”

Pārdomas aizvesto piemiņas dienā

Māc. Edgars Mažis

„Cik ilgi, ak, Kungs, Tu neliksies zinīs par mani, cik ilgi Tu apslēpsi Savu vaigu no manis? Cik ilgi man būs glabāt rūpes savā dvēselē, diendienā bēdāties savā sirdī? Cik ilgi mans ienaidnieks pacelsies pār mani?”

Raugies šurp, paklasi mani, Kungs, mans Dievs, dari manas acis spodras, ka es neaizmiegu nāvē! Lai mans ienaidnieks nesaka: “Es esmu uzvarējis!” Un lai mans pretinieks nelīksmo, kad es krītu.

Es ceru uz Tavu žēlastību, mana sirds ir līksma par Tavu palīdzību! 7 Es dziedāšu Tam Kungam, ka Viņš man tik daudz laba dara!,” —Psalms 13

Kā pastāvēt, kad visapkārt ir karš?

Cik ilgi man jāgaida? Šo jautājumu nereti uzdod bērni, kad kaut kas ir apsolīts, bet laiks velkas tik lēni. Cik ilgi man būs jābūt slimnīcā? Cik ilgi man sāpēs? Cik ilgi? Jautājums, uz kuru ir grūti atbildēt, jo mūsu priekšā tik bieži ir neziņa par to, kas notiks nākotnē. Un šobrīd šī neziņa joprojām ir tik liela par Ukrainu, par karu, par mūsu nākotni. Notiekošais Ukrainā uzplēš vēstures ievainojumus. Aizvesto piemiņas diena. Deportācijas. Kaut kas tik brutāls un nežēlīgs! Bet tajā pašā laikā mums jāturpina dzīvot. Mēs nevaram sevi izolēt no visa, kas notiek ap mums. Cik ilgi ukraiņi izturēs ienaidnieka armijas uzbrukumus? Kad viņi sāks uzbrukumu, lai izdzītu okupantus? Šķiet, visa pasaule ar aizmācētu elpu gaida, lai šis murgs beigtos. Bet mums nav viegli atrast atbildes.

1. Jautājums bez atbildes

„Cik ilgi, ak, Kungs, Tu neliksies zinīs par mani, cik ilgi Tu apslēpsi Savu vaigu no manis? Cik ilgi man būs glabāt rūpes savā dvēselē, diendienā bēdāties savā sirdī? Cik ilgi mans ienaidnieks pacelsies pār

mani?” 2.-3.pp.

Bībelē ir daudz rakstu vietu, kur lietots šis jautājums. Vairumā gadījumu tas ir izmisums, kad nav nekādas skaidrības par nākotni. Un ir izjūta, ka Dievs ir kaut kur paslēpies. Jā, nereti ir jāgaida ilgāk kā mēs spējam iedomāties. Un tad, kad rodas šaubas par Dievu un Viņa klātbūtni, klāt nāk arī zūdišanās, uztraukumi,

trauksme. Un šaubu brīžos Sātans kārdina tik spēcīgi. Varbūt nav vērts uzticēties Dievam? Varbūt tā bija tava iedoma? Ir grūti gaidīt, kad nezini, kad un cikos nāks izmaiņa. Ne vienmēr tad, kad tev jāgaida, blakus ir cilvēki, kuri iedrošina. Grūtībās nereti ir klāt Ījaba draugi, kuri zināja labāk par Dievu, kas ar Ījabu bija noticis. Un jau tā grūtos apstākļos, kļūst vēl grūtāk. Bet mēs drīkstam jautāt Dievam. Drīkstam būt pilnīgi atklāti par to, kā mēs jūtamies. Nereti mēs domājam, ka mums jābūt ļoti laipniem pret Dievu. Mēs nedrīkstam Viņu aizvainot. Bet Dievs jau zina, kas mums ir vajadzīgs. Dievs jau zina, kā mēs jūtamies. Bet mums pašiem tas ir vajadzīgs, ka es varu izrunāt savu sāpi. Nereti mēs to tik ilgi nesam sevī, ka kļūst arvien grūtāk un grūtāk, bet nespējam to pateikt. Līdzīgi kā citā psalmā lasām:

„Kamēr es klusēju, mani kauli panīka, un man bija jāvaid cauru dienu, jo Tava roka smagi gūlās uz mani dienām un naktīm. Mans spēks izkalta kā zeme vasaras bulā.” Psalms 32, 3-4

Klusēšana Dieva priekšā padara situāciju vēl grūtāku. Vai es drīkstu būt apvainojies uz Dievu? Jā, jo, ja es meklēju Viņu, bet Viņš klusē. Bet es nedrīkstu savā aizvainojumā klusēt. Daudzi nemāk runāt. Ir izjūta, ka runā tukšai sienai. Bet tajā pašā

laikā ir vajadzība savu sāpi saukt vārdā. Psalmā autors runā par ienaidniekiem. Nu jau vairāk kā gadu pasaule redz tikai vienu ienaidnieku – prezidentu Putinu. Bet ienaidnieku ir daudz vairāk, ja domājam par ļaunumu, kas ir pasaulē. Tie, kas pretojas Dievam, kuri paši jūtas kā Dievs. Tie, kas pārkāpj Dieva likumus. Un tad ir tie, kuri dara mums pāri. Varbūt skolas biedrs, kurš nevar tevi ieredzēt. Varbūt kolēģis darbā, kurš tevi aprunā. Varbūt draudzes loceklis, kurš tikai sev zināmu iemeslu dēļ tevi ignorē. Cik ilgi tas būs? Kad tas beigsies? Un mūsu jautājums paliek bez atbildes. Bet, ir tik svarīgi ne tikai jautāt, bet arī lūgt palīdzību Dievam.

2. Lūgšana pēc palīdzības

„Raugies šurp, paklausī mani, Kungs, mans Dievs, dari manas acis spodras, ka es neaizmiegu nāvē! Lai mans ienaidnieks nesaka: “Es esmu uzvarējis!” Un lai mans pretinieks nelīksmo, kad es krītu.” 4.-5.pp.

Foto: Crumilitary.org

Cik gan neatlaidīgam jābūt, lai teiktu tik drosmīgus vārdus! Tie skan kā pavēle Dievam. Skaties uz mani, Dievs, runā uz mani, atbildi uz maniem jautājumiem! Vai tik droši drīkst Dievu lūgt? Kāpēc gan ne. Dievs augstu vērtē mūsu vēlmi nepadoties, jo tas parāda, ka šī lieta mums ir svarīga. Kad tu lūdzi Dievu, lai Viņš tev palīdz? Neatceries? Varbūt tas bija tik sen. Jā, vieglāk ir turpināt vainot citus. Protams, ka kristieši joprojām cīnās ar savām kļūdām un grēkiem. Viņi vēl nav pilnīgi, bet tāpēc jau tev neviens neliedz vērsties pie Dieva tieši. Ko ietver šī lūgšana? Gaišas acis, Redzīgas acis. Nu tādas, kas redz ne tikai fiziskas lietas, bet arī garīgas realitātes. Apgaismots prāts. Vecumam nākot, daudzi baidās, ka nevar atcerēties

lietas, ka tik daudz kas ir aizmirsts. Lūgums pēc gaišām acīm, lai neiekristu savu spriedumu slazdos, lai akli nesekotu citu cilvēku viedokļiem. Kā mums visiem ir vajadzīgas tādas acis šodien! Jo pretējā gadījumā mēs lēnām mirstam. Mums vienkārši nav vairs nākotnes perspektīvas. Viena no šodienas problēmām ir, ka mēs saņemam tik daudz informācijas, ka ir grūti saprast, kura ir patiesa, kura nē. Arī par karu Ukrainā. Daudzi saka, ka šis ir arī informācijas karš. Un nereti mēs tik akli pieņemam un sūtam tālāk ziņas, kuras ir nepatiesas, apšaubāmas. Mani nereti gan pārsteidz, gan apbēdina tas, ka cilvēks nemaz nepārbauda ziņas avotu, bet tūlīt izsūta to visiem saviem facebook kontaktiem. Patiesībā, es jūtos mazliet apdalīts, jo šim cilvēkam ir tikai viena doma, nevis mani uzrunāt personīgi, bet pārsūtīt, viņaprāt, šo ziņu pēc iespējas vairāk cilvēkiem. Ne viss, kas šķiet sākotnēji labs, tāds arī ir. Un Bībele atkal un atkal aicina mūs pārbaudīt visu un paturēt to, kas labs. Un tad psalma autors jau otro reizi runā par ienaidniekiem.

„Lai mans ienaidnieks nesaka: “Es esmu uzvarējis!” Un lai mans pretinieks nelīksmo, kad es krītu.”

Šķiet, ir kādi, kuri tikai gaida, kad es pakritīšu, kad sagrēkošos, lai tad varētu man teikt: nu kas tu par kristieti? Nav viegli tad, kad tiec novērots, kad apkārtējie meklē, kur piekasīties. Psalmā autors saprot, ka viņš pats nespēj ar šiem cilvēkiem tikt galā. Iespējams, ka arī mums ir līdzīga izjūta. Es nevaru tikt galā ar kādu konkrētu cilvēku. Man ir grūti, es esmu noguris cīnīties. Fiziski un garīgi ienaidnieki. Kad ķēniņš Dāvids piedzīvoja kaunpilnu bēgšanu no Jeruzālemes, tad viņam bija jādzird arī kāda cilvēka apsūdzības. Kad Šimī viņu nolād un apsūdz, Dāvids neatriebjas. Viņš saka:

„Varbūt Kungs uzlūkos manu vainu, varbūt Kungs to vērsīs par labu viņa šīsdienas lāstu dēļ!” 2. Samuēla 16, 12

Cik grūti ir neatriebties, bet lūgt, lai Dievs risina šo konfliktu. Un tā jau tas tik bieži notiek arī mūsu dzīvē. Gribas kaut ko tam otram pierādīt, bet laikam labākais ir apklust un gaidīt uz Dievu. Tāda ir šī cilvēka lūgšana, kas ietver sevī ilgas pēc tā, ka Dievs palīdzēs, ka Dievs iejauksies, ka Dievs sargās, lai

naidnieks nesmietos, lai naidnieks netriumpfētu. Un tad šajā tik grūtajā situācijā kaut kas notiek. Šķiet, vēl nekas nav mainījies ārēji, bet izmaiņas ir nākušas šī cilvēka sirdī.

3. Uzticēšanās Dievam

„Es ceru uz Tavu žēlastību, mana sirds ir līksma par Tavu palīdzību! Es dziedāšu Tam Kungam, ka Viņš man tik daudz laba dara!” 6.-7.pp.

Šie vārdi tik ļoti kontrastē ar situāciju, kurā autors atrodas. Vai tā ir realitātes ignorēšana? Nē. Viņš labi apzinās, ka apstākļi ir grūti, bet izvēlas fokusēties nevis uz tiem, bet gan uz savām attiecībām ar Dievu. Iespējams, ka viņa “cik ilgi” ir ticis atbildēts, ka kāda smaga nasta ir tikusi noņemta. Iespējams, ka ir bijusi maza uzvara, kur Dievs ir parādījis savu spēku un klātbūtni. Bet varbūt, ka nekas vēl nav beidzies, bet ir nākusi atziņa par Dieva klātbūtni. Tas ir kaut kas tik īpašs, ka arī grūtos brīžos cilvēks spēj paļauties uz Dievu. Iespējams, tāpēc, ka viņš ir piedzīvojis Dieva žēlastību un labvēlību jau agrāk savā dzīvē. Tad, kad

Foto: Pēteris Aļļe

priekšā ir migla un neziņa, atceries, ko Dievs tev darījis, kā Viņš tevi ir sargājis un vadījis? Diemžēl, mēs ātri aizmirstam pagātnes svētības, šķiet, ir tikai sliktais. Bet tad, ja es esmu godīgs pret sevi, man jāatzīst, ka Dievs ir bijis tik dāsns un tik daudz laba darījis. Un tad ir apliecinājums.

„Es dziedāšu Tam Kungam, ka Viņš man tik daudz laba dara!”

Kā lai izteic to, ka Dievs ir labs. Pārsteidzošs ir Pāvila un Sīlas piemērs Filipu pilsētas cietumā, kad, siekstā ieslēgti, viņi dzied slavas dziesmas. Un cietumnieki viņos klausās. Pāvils un Sīla nezināja, ka tajā naktī viņu: cik ilgi beigsies un viņus Dievs atbrīvos no cietuma. Bet viņi dziedāja Dievam, kurš tik daudz laba bija darījis viņu dzīvē. Kad dziedam, kaut kas mainās mūsu sirdī. Mēs atraisāmies, mēs kaut ko atlaižam un atdodam Dievam. Un tas dod jaunu spēku celties un iet tālāk. Iet, nezinot, ko nesīs rītdiena, ar kādiem pārbaudījumiem man būs jāsastopas.

Kā dzīvot, kad tepat Ukrainā ir karš un ir bail, ka pēc Ukrainas Baltijas valstis būs nākamās? Jautā Dievam, lūdz Dievu un paļaujies uz Dievu! Mēs nezinām, cik ilgi būs šis asiņainais karš. Mēs nezinām, kāda būs mūsu dzīve šajā nedēļā. Bet vienu gan Dieva Vārds saka: Es esmu pie tevis, nebīsties! Un, ja Dievs ir ar tevi un mani, tad pat tad, ja kaut kādu iemeslu dēļ Viņš liks mums piedzīvot personīgas vai kolektīvas ciešanas, mēs turpināsim paļauties uz Viņu. Līdzīgi kā 3 vīri, kurus tālā senatnē ķēniņš gribēja piespiest pielūgt viņa taisīto tēlu, un atsacīšanās gadījumā iemest uguns ceplī.

„Jo mūsu Dievs, kam mēs kalpojam, spēj mūs paglābt no uguns cepla un arī no tevis; pat ja viņš to nedarītu, tev jāzina, ķēniņ, ka mēs nekalposim taviem dieviem un neslavināsim zelta tēlu, ko tu uzslēji!” Daniela 3, 17-18

LBDS KONGRESS 2023

Enoks Biķis

“Ko esam dzirdējuši un zinām un ko mūsu tēvi mums ir stāstījuši, to mēs neslēpsim viņu bērniem, to mēs stāstīsim viņu pēcnācējiem: Tā Kunga slavenos darbus..” (Psalms 78:3-4a)

Ir sestdienas 13.maija rīts. Spilgta rīta saules gaisma apspīd ieeju Ziedoņdārzā tepat pāri ielai, kur raisās pumpuri un uzplaukst pirmo lapu košais zaļums un ziedi. Zelta saules gaismai atbild krustu sudrabainais mirdzums vēsturiskā Mateja draudzes dievnama divos torņos. Vēl stunda palikusi līdz kongresa sākumam, bet dievkalpojumu zāli pilda delegāti un viesi no Latvijas draudzēm, kas neslēpj savu atkalredzēšanās prieku pēc pēdējiem diviem trim ‘attālinātās kalpošanas’ un ierobežojumu gadiem. Sejās un acīs atmirdz prieka dzirkstis, prieks izskan arī vārdos. Mateja dievnamā pie reģistrācijas galdiņa vestibilā un sarunu zālē ienāk arvienu vēl

jauni kongresa dalībnieki no draudzēm tuvākajās un tālākajās Latvijas vietās. Dievkalpojumu zāles soli pildās, jo tuvojas Kongresa pirmās –svinīgās sēdes sākums. Jāizsaka pateicība videooperatoriem, kas ierakstījuši divu puīšu – Linarda un Gabriēla sarunu pirms kongresa sākuma. Abi jaunieši apmainās pieredzē, kas gūta jaunatnes pasākumos un būs vēl iegūstama Baltijas Pastorālā institūta “*Drafts*” dažādu līmeņu nometnēs. Sarunā tiek arī apspriesti viedokļi par kongresa devīzi “*Augam kopā,*” par garīgo izaugsmi mēģinot to salīdzināt ar dārza un istabas augu audzēšanas piemēriem.

Precīzi pulksten’s 10.00 vokāli-instrumentālā ansambļa vadītājs Gregors Mažis aicina kongresa dalībniekus dievkalpojumu zālē ieņemt savas vietas un vienoties kopīgā Dieva slavas un pielūgsmes dziesmā: “*Tu, kas Alfa un Omega,/Mēs Tevi*

Kopējais skats Mateja baznīcā LBDS 2023. kongresā

LBDS 2023.g. kongresa atklāšana

pielūdzam,/ Tev dodam visu slavu,/ Visas slavas cienīgs Tu!” Dziedājums izskan rimti un pārliecinoši. Ansablī apvienojušies dziedātāji un mūziķi no Rīgas Mateja un vairākām Liepājas baptistu draudzēm. Pēc kopīgas lūgšanas vēl seko otra dziesma: “ Mēs slavējam To Kungu,/Kuŗš man padomu dod,/Pat naktī mani pabaŗo/Lai mana sirds priecājas,/Lai mana miesa līksmo,/ Jo tieŗšām droŗībā, - /Droŗībā esmu es!”

Tad kongresa svinīgās sēdes vadītāja Agnese Megne iepazīstina dalībniekus ar sludinātāju Oskaru Lūsi no Olaines baptistu draudzes, kuŗš nesen absolvējis Baltijas Pastorālo Institūtu un tagad atsaucies Ventspils baptistu draudzes aicinājumam kļūt tajā par sludinātāju, un uzaicina viņu sacīt ievada vārdus kongresa svinīgās sēdes svētbrīdī.

Runātājs sāk ar atziņu par paaudžu mainību. Vispārējs atzinums ir tāds, ka vīrieŗu vidējais dzīves ilgums ir kļuvis gaŗāks. Līdz ar to ir iespēja sastapties, gūt informāciju, noklausīties liecības, būt

kopā ne tikai dēliem ar tēviem, bet arī vairāku paaudžu pārstāvjiem. Runātājs pats sevi pieskaita vidējam vai pat jaunākajam posmam. Oskars Lūsis atceras mācību laiku Baltijas Pastorālā institūtā, kad viņŗš kopā ar studiju biedriem vienmēr un vienmēr centušies vairāk uzzināt savā izpratnē un atziņās par Visvareno Dievu. Minētās pārdomas un atziņas tad arī palīdz pieiet ar nopietnību un atbildību paaudžu kontaktiem ģimenes, draudzes un visas sabiedrības līmenī. Šādi atzinumi jāņem vērā, cenŗoties sekot izvirzītajai kongresa devīzei ‘AUGAM KOPĀ’, kuŗas pamatā ir 78.psalma 3.un 4.pantu vārdi. No savas pieredzes runātājs atceras gadījumu, kad uz Latviju bija atbraucis no tālas aizokeāna zemes kāds misionārs ar saviem jaunākas paaudzes pavadoņiem. Viņi visi kopā bija pārsteigti un izbrīnīti, kad tiem stāstīja par daudzajiem apziņas brīvības un reliģiskās darbības ierobeŗojumiem un aizliegumiem, kādi tie bija padomju ateistiskā reŗīma laikā.“- *to un to nedrīkst darīt* - ..bet mēs tomēr darījām! ” – skanēja piebilde. Atbraucēju

darbojies sociālās palīdzības un misijas darbā Baltkrievijā, Ukrainā un Krievijā - slimnīcās, pansionātos un ieslodzījuma vietās, bet Latvijā darbojies īpaši laikā pēc Latvijas neatkarības atgūšanas. Nodibinājis baptistu draudzi Ķemeru, kļūstot par tās mācītāju. Draudze ieguvusi īpašumu un dievkalpojumu telpas. Mācītājs tagad sasniedzis 70 gadus, un viņam tiek piešķirts mācītāja *emeritus* grāds. Bīskaps pasniedz viņam attiecīgu diplomu un atzinības rakstu.

Tad uz paaugstinājuma tiek uzaicināti darbinieki, kas darbu uzsākuši aizvadītā pārskata gadā: Matīss Babrovskis, kas mācītāja amatā ordinēts Rīgas Mateja draudzē,

Lauris Grīns, kas licencēts kā sludinātājs Vainodes draudzē,

Viktors Reinholds, kas tikko darbu uzsācis kā sludinātājs Uguņciema draudzē,

un kopējo lūgšanu par garīdzniekiem vada bīskaps Kaspars Šterns.

Vokāli instrumentālais ansamblis dzied: “ Tas Kungs lai svētī un sargā,/ Savu Vaigu pār tevi lai apgaismo,/Žēlastībā tevi paceļ un mieru dod! Āmen.”

Bīskaps Kaspars iesāk savu uzrunu ar pateicību dziedātāju un mūziķu ansamblim par dziesmu ar svētības vārdiem, kas tika veltīta ne tikvien jaunajiem garīdzniekiem, bet arī Mūžībā aizgājušo piemiņai. Svētību lūgumam pievienojāmies visi klātesošie, apzinoties, cik nozīmīgi ir nodot piedzīvoto Dieva vadības pieredzi turpmākajām paaudzēm. Bīskaps izsaka prieku, ka šodien vēsturiskā Mateja dievnama telpās var pulcēties tik daudz kongresa delegātu un viesu no Latvijas draudzēm un no visām paaudzēm. Sajūtam, ka dzīvojam nemitīgi mainīgā pasaulē, kur tiek pārdefinētas vērtības, un pašreiz pavisam netālu plosās postošais karš Ukrainā. Jāizteic pateicība tiem, kas pieņem bēgļus un arī Pēteru Eisāna vadītajai komandai, kas sniedz palīdzību nelaimē nonākušajiem līdzilvēkiem Ukrainā. Bīskaps tālāk apstājas pie jautājuma par mākslīgo intelektu – kā to visu uzskatīt, cik tas ir morālā un ētiskā ziņā pieņemams. Acīmredzot, tas ir tikai ‘rīks’, kuŗā

cilvēks kaut ko ir ieprogrammējis un nav mazsvarīgi, *kāds* cilvēks un *ko* tajā tas ir ielicis, un tāpēc tam nevajadzētu pakļauties vai uzdot kādus jautājumus. Mums drīzāk būtu jājautā pašiem sev, cik daudz mēs sevi veltījam Kristus dotajam uzdevumam: “ Eji un dariet par mācekļiem.. – vai esam gatavi iet ārā no ‘komforta zonas’, vai ievērojam pārmantotās atziņas, ka draudzēm jābūt ‘Kristo-centriskām’, pavairoties spējīgām un misionālām. Kongresa dalībniekiem rokās ir sagatavotais buklets “Augam kopā” ar pārskatu par 2022./2023. gadu darbību. Ir tāda svarīga atziņa, ka visu nevar izmērīt. Cīpāri nav jāsalīdzina, vēl nepareizāk ir ļauties mazdūšībai, redzot tos nelielus. Bet jāatceļas, ka aiz katra skaitļa stāv cilvēks un, varbūt, pat vesela mūžība. Svarīgi saskatīt īsto līniju, pie kuŗas jāturas: Mēs vēlamies redzēt Latviju, - Evaņģēlija izmainītu! Kristības ir bijušas 29 draudzēs un kopējais jaun kristīto skaits ir 135, kas ir nedaudz vairāk, kā iepriekšējā gadā. Dievkalpojumu apmeklējumu biežums raksturo vienu no redzamākajām kalpošanām, un, izbeidzoties ar pandēmiju saistītajiem ierobežojumiem, tas turpina pieaugt, tomēr daudzi dievkalpojumus apmeklē neregulāri, mazāk nekā 2x mēnesī. Un tomēr vairāk nekā 1000 ir ‘mazo grupu’ dalībnieku, kuŗi 31 no draudzēm pulcējas regulāri. Baptistu draudžu skaits Latvijā ir 91 ar kopējo locekļu skaitu 6225 un vēl ir 11 jaunu draudžu dibināšanas vietas. Atšķirībā no laicīgās sabiedrības, kur katra indivīda izaugsme vairāk ir vērsta pašam uz sevi, kristīgā sabiedrībā izaugsme saistās ar kalpošanu viens otram, mīlestībā palīdzot cits citam nest viņa nastas, un kā paraugs tam Svētajos

no kr. Edgars Godiņš, Kaspars Šterns un Tomass Šulcs

Rakstos ir parādīta draudze Antiohijā kas izsūtīja misionārus, dibināja jaunas draudzes.

'Augt kopā' *pirmkārt* nozīmē, ka draudze palīdz draudzei, vairāk ieguldot, nekā saņemot pretī, un neuzskata citas draudzes par konkurentēm. To varētu nosacīti nosaukt par 'misionālu eko-sistēmu'. Par draudžu atbalstu LBDS kopdarbam liecina draudžu iemaksas aizvadītā gada periodā, kuru kopējā summa sasniegusi 75 tūkstošus eiro. Bīskaps savā uzrunā min arī vairākus draudžu savstarpējās sadarbības piemērus. Rīgas Mateja draudzē šī gada ziemas-pavasara periodā notika Alfa apmācību kurss, bet video ierakstus ar Latvijā pazīstamu kristīgo konfesiju pārstāvju uzstāšanos un lekcijām tā līdzdalīja arī citu draudžu alfa kursiem. Liepājas Centra baptistu draudze sniedz atbalstu jaunu draudžu dibināšanai Daugavpilī un Talsos. Madonas draudze regulāri sūta savus darbiniekus vadīt dievkalpojumus uz Gulbenes draudzi, kurā patreiz nav pastāvīga sludinātāja vai vadītāja. Sabilē topošai baptistu draudzei kāds uzņēmējs ir uzdāvājis ēku.

Citu Latvijas pilsētu draudzes ar saviem resursiem un kopā ar palīgiem no tām palīdz BPI absolventam Artim Kaņepam veikt jaunieši un organizēt telpu nepieciešamo remontu.

Otrā joma, kurā varam 'Augt kopā', ir sadarbība ne tikai starp draudzēm, bet arī starp paaudzēm. Gan Vecajā Derībā, gan Jaunajā ir runa par Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Dievu. (2.Moz.3:15, Mat.22:31). Tas nozīmē, ka kalpošanā Dievam apvienojas un 'aug kopā'- tēvi, dēli un mazdēli - tātad trīs un vairāk paaudzes. Latvijā baptistu draudžu svētdienskolās mācās 1073 bērni un Jauniešu Apvienībā darbojas 762 jaunieši. Ir vajadzīgi mentori, un tādi ir! Ar tiem var runāt vaļsirdīgi, izsūdzēt grēkus, kopīgi lūgt, saņemt no Dieva piedošanu un iestiprinājumu. Visai atzīstama ir *Exodus* programma, ko vada Liepājas Karostas topošās draudzes sludinātājs Mārcis Dejus un BPI absolvents Intars Jesers. Darbā ar jauniešiem nepieciešama savstarpēja uzticība, mentoriem vajadzīga pacietība un pazemība, jauniešiem

BPI izlaidums 2023. g. Kongresā

jāatsakās no iedomības un uzpūtības. Pieredzes nodošana nākamajām paaudzei nav jāatliek uz dzīves pēdējo dienu, bet tas jādaļa jau tagad.

Tad seko Baltijas Pastorālā Institūta (BPI) izlaidums. Uz paaugstinājuma uznāk LBDS Garīdznieku Brālības vadītājs, bīskapa vietnieks, mācītājs Edgars Godiņš, BPI prorektors Tomass Šulcs, mācību daļas vadītājs Lūkass Tolberts - un tiek uzaicināti uznākt arī visi 13 absolventi, lai tie varētu saņemt diplomus un arī katrs no viņiem simbolisko gana zizli. Viņu vidū arī divas sievietes Ināra Roziņa un Gita Kudiņa – viņas abas mācījušās draudžu vadības programmā. Vairāki no absolventiem jau tagad paralēli veic pienākumus savās draudzēs, kā piemēram Jurgis Šuba Liepājas Pāvila draudzē, Oļegs Kligačs Ventspils draudzē, Leonīds Barsuks Auces draudzē un Viktors Kalniņš Rīgas Golgātas draudzē. Sludinātāja pienākumus Uguņciema draudzē uzņēmis arī šodienas absolvents Viktors Reinholds. Mācītājs Edgars Godiņš izdara aizlūgumu par jauniešiem darbiniekiem. Vokāli instrumentālais ansamblis mūsdienīgā aparātē atskaņo visās paaudzēs iemīļoto un pazīstamo dziesmu “ Ak, kāds patiens Draugs ir Jēzus.

BPI absolventu vārdā runā Vladimirs Semjonovs.

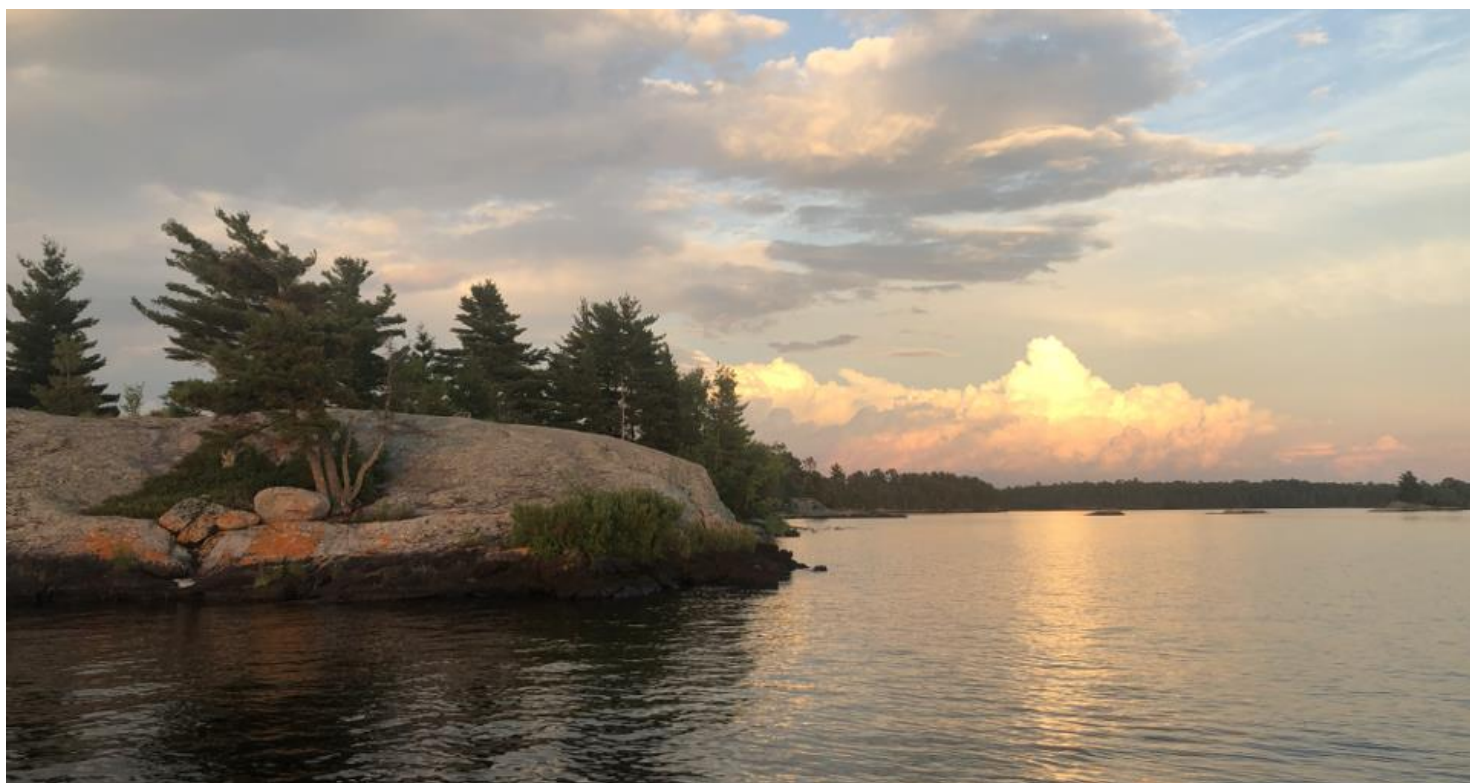
Viņš nāk no Rīgas Ilģuciema krievu baptistu Atmodas draudzes, ir perfekti apguvis latviešu valodu un kopā ar ģimeni darbojas Rīgas Mateja draudzē. Viņš savā uzrunā kā piemēru min Viljamu Fetleru, kas XX gadsimta sākumā iestājās Sperdžena koledžā Anglijā un to pabeidza, kļūstot par Evaņģēlija sludinātāju un misionāru, kas ar panākumiem darbojās kā Krievijā, tā arī Latvijā. Vladimirs atskatās uz aizvadīto mācību laiku, kas pagāja gan ar grūtībām sakarā ar *covid* pandēmiju, bet ar bagātīgu zināšanu apguvi. Viņš absolventu vārdā pateicas BPI vadībai un pasniedzējiem, uzsverot, ka mēs neko nevaram izdarīt paši par sevi – to izdara tikai Svētais Gars.

Kongresa otro sēdi vada Limbažu draudzes mācītājs Mārtiņš Anševics. Tajā izskata un pieņem LBDS Satversmes precizējumus, pārvēl četrus LBDS Padomes locekļus, noklausās un apstiprina Revīzijas komisijas ziņojumu.

Enoks Biķis
Rīgas baptistu Mateja draudzē
Foto autore Ligita Ķere.

Saite uz video:

<https://www.youtube.com/live/UR4kWCy4-nA?feature=share>

Kabetogama ezers, ziemeļ Minesotā, netālu no Kanādas Foto: Pēteris Aļle

AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU KOĶU APVIENĪBAS RĪKOTĀ 74. DZIESMU DIENA

Benita Ukstiņa

“Gods Jēzum, slava, vara, spēks!...Šurp diadēmu ķēnišķo, un kronējiet Viņu par pasaules Valdnieku!”

Ar slavas dziesmu skaņām iesākās Amerikas latviešu baptistu koķu apvienības rīkotā 74. Dziesmu Diena, 2023. gada 30. aprīlī, Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā. Dievnamā nebija gandrīz nevienas tukšas vietas. Kora paaugstinājumu pildīja dziedātāji no Bostonas, Bukskauntijas, Klīvlendas, Konektikutas, Filadelfijas, Ņujorkas, Teksasas, Toronto un Ziemeļ-Karolīnas. Gan kopdziesmu, gan koķa dziesmu krāšņas skaņas pildīja skaisto baznīcas telpu un katra dalībnieka sirdi, paceļoties pie Dieva troņa debesīs. Ienākot dievnamā klausītāji varēja dzirdēt skaistās ērģeļu skaņas no Sigfrid Karg-Elert kompozīcijas, Nun

danket alle Gott kuru ar lielu prasmi un dziļu izjūtu izpildīja ērģelnieks Dāvids Šmits no Toronto. Viņš arī koncerta vidū sniedza ērģeļu solo: Rhosymedre, no Ralph Vaughan Williams, kā arī pavadīja visas dziesmas. Koncertam iesākoties, klātesošos sveicināja Bukskauntijas un Filadelfijas draudžu mācītājs un Amerikas latviešu baptistu apvienības priekšsēdis, mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Viņa ievada vārdiem sekoja kopdziesma: Gods Jēzum slava, vara, spēks! Mācītājs arī teica uzrunu angļu valodā: With Glad Hearts Praising God, jo daudzi koncerta dalībnieki bija mūsu amerikāņu draugi. Mācītājā pārdomas bija sakņotas Rakstu vietā no Apustuļu darbiem 2:43-47, kur lasām par pirmās draudzes dievkalpošanu. Uzrunā mācītājs vairākkārt

2023 Dziesmu dienas kamerkoris banketā

pieminēja diriģentes Guntas Plostnieces diriģēto Franz Šūberta: “Dievkalpojuma dziesmas.” (Deutsche Messe - German Mass). Šo dziesmu vārdus no Johann Philipp Neumann ir tulkojis mācītājs Oļģerts Čakars.

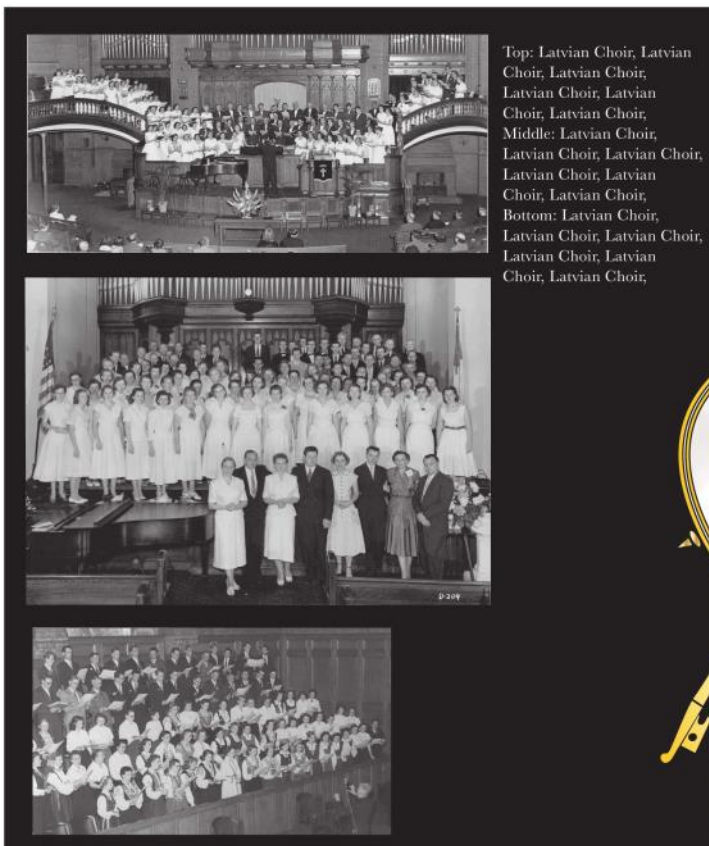
Tāpat, mācītājs Oļģerts Čakars tulkojis Tom Fettke dziesmu ar Dāvid Steele vārdiem Tu esi Gaisma. Diemžēl iecerētā diriģente Sarma Aļle, no Čikāgas, slimības dēļ nespēja koncertā ierasties un to diriģēja Dagnija Bērziņa. Sarmai Aļlei bija paredzēts diriģēt arī Jāņa Ezeriņa - Mūžam svētīgi tie brīži. Šo dziesmu diriģēja Gunta Plostniece. Trešo Sarmai Aļlei paredzēto dziesmu, Arvida Purva (1926-2023) - Ir brīnišķīgi brīži, diriģēja Ralfs Augstroze. Šī dziesma bija viena no divām Arvīda Purva komponētam dziesmām nozīmētā komponista un diriģenta piemiņai. Arvīds Purvs aizgāja mūžībā šī gada 5. janvārī.

Bukskauntijas draudzes diriģents Ralfs Augstroze iesāka koncertu, diriģējot Helmera Pavasara Slavējiet debesu Valdnieku (Roderiks Pavasars). Viņš arī diriģēja Viktora Baštika Dievu teic, Arvīda Purva - Reiz ausīs rīts – ar mācītāja Augusta Mētera vārdiem un Felix Mendelssohn'a - Dāvā mums mieru. Diriģents pats bija tulkojis Gabriel Faurē

dziesmu Glāb, Kungs, manu dvēseli no “Rekviēma”, Op.48 Solo daļu šajā gabalā izpildīja Andrew Martens no Ņujorkas.

Koncerta beidzamais un lielākais gabals bija jau minētās: “Dievkalpojuma dziesmas” German Mass (Deutsche Messe) D872 no Franz Šūberta (Johann Phillip Newman, Oļģerta Čakara tulkojums) diriģentes Guntas Plostnieces vadībā. Klausītāji patiesi jutās ka atrodas grezna dievnamā, Dieva tuvumā. Andrew Martens un Julia Plostniece izpildīja solo daļas šajās dziesmās. Koncertam beidzoties, apmeklētāji vienojās dziedot – Kad redzu Dievs, es Tavu roku darbu. Pēc mācītāja svētīšanas vārdiem, visi baudīja ērģeļu postlūdi: Crown Him with many crowns, George J. Elvery arr. Mary Mc Donald and Loyd Larson. Postlūdei beidzoties, atskanēja aplausi, gan izcilam ērģelniekam, gan visiem koncerta programmas izpildītājiem.

Kaut gan dziesmu skaņas dievnamā bija izskanējušas, vēl ilgu laiku dalībnieku sirdīs atbalsojās dziesmu vārdi – “Gods Dievam augstībā!” Klausītājus un dziedātājus, nupat dzirdēto dziesmu un mūziku skaņas pavādīja sadraudzības mielastu baudot dievnamā blakus zālē. Visi Dziesmu dienas

Top: Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Middle: Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Bottom: Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir, Latvian Choir,

74TH CONCERT OF SACRED MUSIC
 Choir Composed of Latvian Baptist Singers from Boston, Bucks County, Chicago, Cleveland, New York, Philadelphia, and Toronto

74. DZIESMU DIENA
 Latviešu baptistu dziedātāji no Bostonas, Bukskauntijas, Čikāgas, Klīvlendas, Filadelfijas, Ņujorkas un Toronto

APRIL 30, 2023 • 3:00 PM
 Bucks County Latvian Baptist Church
 1142 Apple Road, Quakertown, Pennsylvania

2023.G. 30. APRĪLĪ, PLKST. 3:00 P.P.
 Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnāmā
 1142 Apple Road, Quakertown, Pennsylvania

2023 Dziesmu dienas programmas vāks: Veidojušas Karīna Rilling un Nancy Lee Schnabel

dirigenti banketa laikā izteica savu sirsnīgo pateicību un atzinību dziedātājiem un mūziķiem par svētīgo devumu. Arī bijušie dziedātāji, no tā sauktā: “jauniešu kora”, dziedāja divas dziesmas no senākā repertuāra. “Jauniešu kora” sākums bija bērnu koris Amerikas latviešu baptistu apvienības rīkotā Mazā nometnē ko šī raksta rakstītāja vadīja. Pēc senas tradīcijas, programmas daļas beigās, visi klātesošie vienojās tradicionālā dziesmā kas apzīmēta par Baptistu himnu – Šī saite mūžu dien...

Dziesmu dienas programmas skaisto, māksliniecisko ietēru bija veidojušas Karina Rilinga un Nancy Lee Schnabel. Dievnāmā priekšelpā bija koncerta dalībniekiem redzama vitrāža ar bildēm un programmām no iepriekšējam Dziesmu dienām, ko bija sagatavojuši Karina Rilinga.

Es daudzus gadus ņēmu daļību ALBA Dziesmu dienās – dziedot un pat dirigējot kopkori kā Klīvlendas draudzes kora dirigente. Es pateicos debesu Tēvam par slavas dziesmām kuru pamats ir glābšanas vēsts. Tikai Dievs to zina, vai 2024. gadā atkal varēsim tikt ALBA Dziesmu dienā Bostonā. Bet viena lieta ir skaidra – Dieva svētības neizpalika

šī gada Dziesmu Dienā, Bukskauntijas draudzes dievnāmā. Tās pavada dziedātājus un klausītājus līdz pat šai dienai. Mūsu sirds lūgšana ir lai mūsu dzīvės ikdienas turpina slavēt debess Valdnieku!

Benita Ukstiņa

Foto Autors: Bob Kennedy

Bukskauntijas draudzes dievnams

Foto: Pēteris Aļe

PRAISING GOD WITH GLAD HEARTS

Uzruna Dziesmu dienā

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

MEDITATION on ACTS 2: 42-47

Reverend Uldis Ukstins: President of the American
Latvian Baptist Union
American Latvian Baptist Union Choir Concert
Bucks County Latvian Baptist Church
April 2023

We have gathered this afternoon, for the 74th annual “Song Day” Concert given by the American Latvian Baptist Union church choirs, to praise God with glad hearts! Christ’s Church has been praising God for over two thousand years as it has ceaselessly gathered to worship the King of Kings and the Lord of Lords. The joyful, and continual, praise of Christ is one of the distinctive qualities of His Church. After His resurrection, and ascension into heaven, Christ sent His spirit, at Pentecost, to form that holy fellowship of believers, His Church. We find the first description of the Church, and its worship, in the second chapter of the Book of Acts. This description follows Apostle Peter’s Pentecost sermon:

“They [the Church] devoted themselves to the apostle’s teaching, and to fellowship, to the breaking of bread, and to prayer. . . They broke bread in their homes and ate together, with glad and sincere hearts, praising God and enjoying the favor of all people” (Acts 2:12b, 47a).

We have gathered together, in this church building, for a choir concert, but this gathering also reflects all of the characteristics of the first Church as described by Paul in Acts as well as by Franz Schubert in his German Mass, Songs of Worship, which is the main musical work performed in today’s concert. These descriptions contain all aspects of the Christian Church’s sacred, enduring traditions that focus on praising God with glad hearts, from entrance into the sanctuary, to entrance into communion, to entrance into fellowship around a dining table.

Each Christian enters into the sanctuary, into God’s presence, to praise and to worship Him. As we enter the presence of God, the Creator, we are inspired to adore Him just as He is adored by all of His creation, including the countless bright stars in heaven! We enter God’s presence to hear the evangel, the “Good News,” that is news of prime importance to our lives! This “Good News” explains that we, who feel lost in the chaos of a cruel, unloving, and dark world, can find compassion, love, and light in God. We praise God with glad hearts because, as a gathered Christian Church we are thankful for the way He has illuminated the shadowed corners of our hearts, of our lives.

Just as Schubert’s songs contain a description of the Christian Church’s entrance into the sanctuary of its Creator to praise Him, so they also contain a description of the Christian Church’s entrance into the act of Eucharist, of Holy Communion. This description of the first Holy Communion is also included in that first description of Christ’s Church: “. . . they devoted themselves to the breaking of bread and to prayer.” Christians enter into God’s Sanctuary to hear His Good News, and we enter into Holy Communion to honor that Good News. In the act of Communion, we remember Christ’s Death on Calvary’s Cross. We remember that His temporary death bought our eternal life. As Christians enter into God’s Sanctuary, we lay our material offerings in the offering plate as a temporal sacrifice, but more importantly, as Christians enter into Holy Communion we lay our spiritual lives on Christ’s altar as an eternal sacrifice. We know that our temporary, numbered days on earth can not compare to God’s endless, eternal reign in heaven, so we express our thanks for His gift of hope by praising Him with glad hearts as we enter into communion with Him.

Schubert’s worship songs not only describe the

entrance into the sanctuary and the entrance into communion. In fact, all aspects of the worship of the First Church in Jerusalem, described by Apostle Luke in the book of Acts, are reflected in Schubert's worship songs and are part of this choir concert! We have gathered to literally sing a song of praise, with glad and sincere hearts, to our eternal God. We have gathered to hear, both spoken and sung, the Holy Scriptures because we are, as described by Paul, ". . . devoted to the . . . teaching. . ." of God's Word. As we sing and we listen, we are inspired to respond to this eternal Word, found in the Bible. His Word is a lamp for our feet – it lights our path to heaven. His Word teaches us, as Schubert's German mass proclaims, that humanity, lost in the hopelessness and darkness of sin, can find hope in a Savior. Christ came to earth, through the starry folds of the heavens, to save us. Christ is the Light of the world and in His light we see a way out of our darkness. We have entered into the sanctuary to offer our material wealth to our God, yet we have also offered Him our spiritual poverty in exchange for the spiritual riches found in a life dedicated to serving Him. We offer Him all that we are, both materially and spiritually, both temporally and eternally, to proclaim our love, however imperfect, for Him who loves us with perfect love. We praise God with glad hearts, through listening, singing, praying, offering, and entering into communion so that this praise will inspire the rest of our community, nation, and world to praise Him!

We entered the sanctuary at the start of this choir concert, and although we will not enter into Holy Communion in the midst of it, we will enter into fellowship around a dining table after our praising God with glad hearts through song has ended. In the fellowship hall we will ". . . [eat] together with glad and sincere hearts. . ." enjoying the food and conversation that encourages us to share our lives, and our hearts, with each other. As we gather around the table, we will be reminded of our Lord's presence at every meal. We will be reminded that the food on the table, our "daily bread," is a reflection of His provision for us. Entrance into fellowship around a dining table, a

delicious meal, is an opportunity to ". . . praise God, and enjoy the favor of all people." We acknowledge the beauty and power of a shared meal as we often sing, before feasting together, the Latvian blessing: "Pateicību pienesam/Tev Kungs visa devējam/Tu dod maizi dienišķo/Nāc mēs lūdzām, svētī to." The English translation of these words is: "We offer to you, our Lord, who gives us everything, our thanks. You give us our daily bread. We pray that this bread will be blessed by You." The Christian Church's entrance into fellowship around a dining table is not insignificant. It was present in the earliest days of the church, as described in Acts, and it is present in our church today. Entrance into fellowship, into "breaking bread together," deepens our love for each other and our love for God. It lightens our burdens. It reminds us that the darkness in our world can be overcome by the light of a dining table candle and the gathering of Christians who proclaim Christ as their Savior. "Breaking bread together" compels us to praise God with glad hearts!

Entrance into the sanctuary, entrance into communion, and entrance into fellowship, as revealed in Acts, in a German Mass, and in our concert today, inspire us to praise our God with glad hearts. The end of Franz Schubert's mass echoes this truth by proclaiming that God's presence in His word fills our hearts with eternal peace. Our prayer today is, "Bless us, O Lord, and fill our days with the presence of your Holy Spirit, so that all of our days might be a song of praise to you." As we leave this sanctuary after the benediction, may our hearts find rest in the joy that comes from worshiping our God. May our every day, our every moment, be illuminated with His eternal light. May His presence bring peace in a chaotic world. As we exit the sanctuary and the fellowship hall, after our meal together, may God bless our daily lives and transform them into songs of praise to Him. May His spirit unite us as His Church so that we might ceaselessly praise God with glad hearts!

ALBA 2023. KONGRESA DIENAS no 18. līdz 20. augustam

Virstemats: Redzi ar Dieva acīm! Mīlēt Dievu – Mīlēt katru mūsu līdzcilvēku

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Priecājamies ka atkal šogad plānojam vaigu vaigā tikties mūsu: *Amerikas latviešu baptistu apvienības* kongresa dienās, Bukskauntijas draudzes dievnāmā un īpašumā. Kongresa dienu virs temats ir: **Redzi ar Dieva acīm!**

Mīlēt Dievu – Mīlēt katru mūsu līdzcilvēku. Pazīstami mums katram ir Jēzus Kristus vārdi: *Tev būs Dievu savu Kungu mīlēt no visas sirds un visas savas dvēseles un no visa sava prāta... tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu!* (Mateja ev. 22:37, 39)

Kārtība šīm Kongresa dienām būs tāda, kādu mēs jau pazīstam no iepriekšējiem gadiem. Dienu sāksim ar rīta svētbrīdi. Piektdienas tēma būs: *Kas nemīl tuvāko, nemīl Dievu!* (Pirmā Jāņa vēstule 4:19-21) To vadīs Benita Ukstiņa no Bukskauntijas draudzes. Sestdien, tēma būs: *Tavs Radītājs tevi mīl!* (Jāņa ev. 3:16-17) To vadīs Linda Aļle Murphy no Filadelfijas draudzes. Rīta svētbrīdim sekos kordziedāšana Guntas Plostnieces vadībā. Tad pulcēsimies Bībeles studijai, kas piektdien būs: *Mīlēt Dievu un tuvāko*

(Mateja ev. 22:34-40). Sestdien, Bībeles studijas tēma būs: *Žēlsirdīgais Samārietis* (Lūkas ev. 10:29-30) tajā runās māc Dr. Pauls Barbins, Klīvlendas draudzes mācītājs.

Piektdienas pēcpusdienā skatīsimies izvilkumus no filmas: *“The Chosen”* un pēc tam parunāsim redzēto Pētera Aļles, no Čikāgas, vadībā. Piektdienas un sestdienas pēcpusdienās būs, kā vienmēr, Apvienības kongresa darba sēdēs. Kongresa sēdēs pārskatīsim padarīto darbu pagājušā 2022.-2023. Kongresa gadā. apstiprināsim 2024. gada budžetu un ievēlēsīm trīs padomes locekļus uz nākošiem trim Kongresa gadiem.

Piektdienas pievakarē pulcēsimies saulrietu svētbrīdim Pētera Aļles vadībā. Viņš runās par to vai mēs spējam mīlēt savus ienaidniekus: *Bet Es jums saku!* (Mateja ev. 5:43-58) Pēc vakara jundas Gatis Ķeris vadīs ugunsкура programmu. Sestdienas vakarā pulcēsimies Svētā vakarēdiena svētbrīdim, māc. Dr. U. Ukstiņa vadībā.

Skats no 2022. g. kongresa dienām. Foto: Sarmīte Aļle

Svētdien, plkst. 11:00 no rīta ir **Apvienības kongresa dievkalpojums**, ko vadīs priekšsēža biedrs Pēteris Alje, bet runās, Apvienības priekšsēdis, māc. Dr. Uldis Ukstiņš. Par muzikālo programmu rūpēsies ALBA koru apvienības vadītāja Gunta Plostnieks. Pavadītāja būs Sarmīte Alje; viņa arī izpildīs, kur būs vajadzība, pavadījumus Kongresam un Kongresa dienu programmai.

Saimniecības vadītājs būs Ralfs Augstroze, bet reģistrētāja būs Inta Augstroze. **Maltītes šajā gadā maksās: Brokastis; \$5.00, pusdienas \$10.00 un**

vakariņas \$10.00. Kopā, dienas izmaksa būs \$25.00.

Lūgsim par mūsu ALBA Kongresa dienām šajā gadā, lai Dievs dod tām labi izdoties. Domāsim ikdienas par to kā varam izvest mūsu dzīvēs Kristus mācību, ka mēs būsim pazīstami kā Viņa mācekļi ja mums būs savstarpējā mīlestība. Bez tam, mācīsimies mīlēt gan savu tuvāko, gan pat savu ienaidniek. Uz tikšanos Kongresa dienās!

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

GAĶAIS ALFA CEĻOJUMS

Ģirts Stūrmanis

Alfa kurss sākums bija Anglijā, 1977.gadā, "Holy Trinity Brampton (HTB)" draudzē, lai tuvāk iepazītos un dziļāk saprastu mūsu ticības pamatus un principus, - šie principi ir: iepazīties ar Jēzu, saprast Viņa mācības, sekot Viņam. 1990.gadā kursa vadību uzņēmās HTB mācītājs Nicky Gumbel, un tie tapa

izplatīti visā pasaulē, pārtulkoti 112 valodas!

2019.gada 2.jūnijā, Bukskauntijas un Filadelfijas draudzes iesāka Alfa kurss lekcijas, Intas (Stūrmanes) Stepanik vadībā (Ralfs Augstroze gādāja par video projekciju). Bukskauntijas dievnamā notika 15 lekcijas, katra 30 minūšu garumā,

ALFA kursa izlaidums. Foto: Ralfs Augstroze

izmantojot māc. Gumbel video. Kursu nodarbības notika pēc dievkalpojumiem ar apmēram 20 dalībniekiem un katrā sanāksmē dalībniekus lutināja ar gardu launagu!

2019.gadā noturējam astoņas lekcijas; 2020.gadā noturējam trīs lekcijas, un tad iejaucās COVID. 2021.gadā nebija atļauts sapulcēties, un žēl pieminēt, ka decembrī zaudējam Svenu Kalniņu, vienu no uzticīgākajiem apmeklētājiem. Tad, 2022. gada sākumā, janvārī zaudējam Karlosu Augstrozi, arī uzticīgu dalībnieku. 2022.gadā atsākām lekcijas

13.martā, noturējam četras, un noslēdzām ar grandiozu izlaidumu 23.oktobrī! (fotogrāfija pievienota)

Dalībnieki bez izņēmuma piedzīvoja lielu pieaugumu savā garīgā dzīvē, tāpēc ieteic un ierosina ikkatru baudīt šo vērtīgo programmu - ALFA KURSU.

Ģirts Stūrmanis,

Dalībnieks

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 30 GADIEM

Raksts no 1993. g. jūnija numura

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Filadelfijas draudzes mācītājs P. Odiņš iesāk draudzes māsu pulciņa 99. gada svētkus 1993. gada 18. aprīlī lasot Svētos Rakstus no Jāņa Atklāsmes grāmatas 21. nodaļas un pielūdzot Dievu.

Māsu pulciņa priekšiece Alma Šverna apsveic sapulcējušos un novēl visiem īstu svētku sajūtu. Māsu pulciņš šinī draudzē jau ilgi strādā Dieva uzdoto darbu un šodien mēs pateicamies Dievam par Viņa vadību un palīdzību.

No Māsu apvienības apsveic Benita Ukstiņa un mudina māsas nenogurt, strādājot Dieva druvā.

Draudzes koris dzied divas dziesmas: P.E.Bacha "Ar prieka pilnām sirdīm" un K.Līdaka "Dieva tuvumu sev lūdzam".

Ar skaistām solo dziesmām mūs iepriecina trīs dziedātājas: G.Plostniece dzied J.Haidna "Tev, Dievs es uzticīgs", S.Augstroze dzied E. Čilda "Mana sirds Tev slavu dzied" un I. Augstroze dzied M.Hamblema "Pie skaidrā ūdens".

Kaimiņu Bukskauntijas draudzes sieviešu koris kuplina svētku programmu ar divām dziesmām: 17. gada simteņa korāli Alleluja" ar D. Bērziņas solo un

A. Veichetta "Pavasara dziesma " D. Plostnieces vijoles pavadījumā.

Programmu vēl bagātina A.Larsones klavieru solo: J. Brāmsa "Rapsodija sol minorā " kā arī D.Plostnieces vijoles solo: L. Bēthovena "Adagio molto espressivi" no sonatas Nr. 6 la mažorā.

Runu sāka Bukskauntijas draudzes mācītājs U. Ukstinš. Viņš atgādina, ka Dievs solījis savus bērnus nekad nepamest un neaizmirst. Kad skatāmies pagātnē un vērojam nākotni, būtu labi to vienmēr atcerēties. Lukosimies uz to Klinti, kas ir augstāka pār mums. Kā kristieši esam ierakstīti Dieva rokās, un šīs rokas mūs paceļ un vienmēr stiprina. Dieva Vārds liecina, ka mūsu rītdiena būs gaišāka un sniegs vairāk kā pagātne, jo "Ko acs nav redzējusi, un auss nav dzirdējusi, un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.(1.Kor. 2:9).

Svētku sākumā un beigās izskan draudzes dziesmas. Kolekti dod Bolīvijas misionieri.. Viesi lūgti turpināt sadraudzību apakšējās telpās pie atspirdzinājumiem.

O.G.